

LÁ THỤ MỤC VỤ

Thứ sáu tuần rồi, ông chủ bút của tờ “The Record” là tờ tuần báo của tổng giáo phận gọi điện thoại nhờ tôi giới thiệu một gia đình Việt Nam để họ tới phỏng vấn và viết bài về những tập tục của người Việt trong Mùa Vọng. Ông ta nói rằng ông đã phỏng vấn một vài gia đình của các sắc dân khác như Bồ Đào Nha, Balan... Tuy ông hỏi bất ngờ nhưng tôi trả lời ngay là chúng ta không có những tập tục riêng trong mùa vọng vì Việt Nam không phải là quốc gia Kitô giáo, và đạo Công Giáo cũng mới truyền vào Việt Nam hơn 300 năm nên chưa thực sự thấm vào nền văn hóa của chúng ta, nên những gì người Công Giáo Việt Nam thực hành trong mùa vọng cũng là những gì được nhập cảng từ Âu Châu vào mà chưa được Việt hóa như một số những thực hành đức tin khác.

Câu hỏi của ông chủ bút nhắc tôi nhớ đến Chúa Nhật này chúng ta chính thức bước vào Mùa Vọng. Chữ vọng theo nghĩa Hán-Việt là sự trông chờ, sự hy vọng. Mùa Vọng là mùa trông đợi. Tên gọi Mùa Vọng được dịch từ chữ *advent* trong tiếng Anh; chữ này xuất phát từ chữ *adventus* trong tiếng Latin, có nghĩa là *đến*. Chủ từ của động từ *đến* là Chúa; do đó, chúng ta dịch ý chữ không dịch sát nghĩa từ *Adventus* ra Mùa Vọng để đặt tên cho thời gian bốn tuần trước Lễ Giáng Sinh. Vậy ý nghĩa của Mùa Vọng là mùa chúng ta đợi trông Chúa đến.

Mùa Vọng là mùa khởi đầu một chu kỳ phụng vụ mới. Mùa Vọng năm nay chúng ta bắt đầu bước vào Phụng Vụ Năm A. Một năm phụng vụ đã kết thúc. Một năm phụng vụ mới lại bắt đầu. Khi bắt đầu một công việc gì chúng ta thường có những cảm xúc lẫn lộn giữa lo lắng, bồn chồn, náo nức, và hy vọng.

Khi còn ở Việt Nam, mỗi lần nghe bài ca nhập lễ “*Từ trần gian con ngược trông lên Chúa ơi! Cầu xin hãy mưa Đấng Thiên Sai Chúa ơi! Nghe lời van thiết tha....*” là lòng tôi cảm thấy nao nao. Mùa vọng đã đến. Bầu không khí linh thiêng đó không chỉ có ở trong thánh đường nhưng nó còn bàng bạc trong thời tiết nữa dù Miền Nam chỉ có hai mùa mưa nắng. Tháng 12 buổi sáng thường có sương mờ và gió hiu hiu lạnh. Nên Mùa Vọng được thời tiết phù hợp làm lòng người dễ hướng lên cao để xin Trời mưa Đấng Thiên Sai xuống trần gian.

Mùa vọng cũng còn báo cho chúng ta biết là một năm nữa sắp hết. Vòng đời của chúng ta đang chuẩn bị quay một vòng xoay mới. Tôi còn nhớ một câu trong một cuốn tiểu thuyết của nhà văn Nguyễn Thị Hoàng tôi đọc đã lâu: “Con đường sống là một vòng tròn mà tận cùng cũng là khởi điểm”. Ý tưởng này gợi cho tôi nhớ lời suy niệm của Đức cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận: “*Chăm này nói tiếp chăm kia, ngàn vạn chăm thành một đường dài. Phút này nói tiếp phút kia, muôn triệu phút thành một đời sống. Chăm mỗi chăm cho đúng, đường sẽ đẹp. Sống mỗi phút cho tốt, đời sẽ thánh. Đường hy vọng do mỗi chăm hy vọng. Đời hy vọng do mỗi phút hy vọng.*” (Đường Hy Vọng số 978).

Sống trọn vẹn từng phút giây đời mình thật đẹp thật thánh cũng là sống trong tư thế sẵn sàng như lời Chúa Giêsu căn dặn các môn đệ: “*Vậy các con cũng phải sẵn sàng, vì lúc các con không ngờ, Con Người sẽ đến*”. Cơ hội chỉ tới cho những người sẵn sàng. Chúa chỉ đến thăm những tâm hồn chuẩn bị sẵn sàng. Hơn hai ngàn năm trước, biết bao thiếu nữ Do Thái mong chờ Đấng Thiên Sai đến với cuộc đời mình, nhưng chỉ có cô thôn nữ Maria là có diễm phúc được thần sứ Thiên Chúa viếng thăm. Tại sao vậy? Thưa vì cô thôn nữ Maria đã luôn trong tư thế sẵn sàng vì cô lúc nào cũng đầy ơn phúc như lời chào của thần sứ hay nói cách khác lúc nào cô cũng sống trong ơn sủng của Thiên Chúa. Cuộc đời của cô mỗi giây phút đều đúng và tốt nên đời cô đẹp và thánh. Chính vì thế cô đã được chọn để làm mẹ Đấng Thiên Sai. Chính vì thế khi sứ thần đến truyền tin cô đã sẵn sàng nói lời ‘xin vâng’.

Một năm nữa sắp hết. Mùa Vọng nhắc nhở chúng ta điều đó. Tôi đã sống những giây phút của năm vừa qua thế nào? Và tôi mong đợi, hy vọng gì cho một năm sắp đến? “*Đêm sắp tàn, ngày gần đến. Chúng ta hãy từ bỏ những hành vi ám muội và mang khí giới ánh sáng*” (Roma 13:12). Lời hiệu triệu của thánh Phaolô cho dân thành Rôma trong bài đọc I cũng là lời ngài kêu gọi mỗi người chúng ta trong ngày bắt đầu năm phụng vụ mới này vì năm cũ sắp hết và năm mới đang đến. Hãy sẵn sàng để đón chào bình minh ngày mới của năm phụng vụ mới để ánh sáng chan hòa tinh khôi của ngày đầu tiên của năm phụng vụ bao phủ tâm hồn chúng ta, “*và chúng ta hãy bước đi trong ánh sáng của Chúa*” (Isaia 2:5 trong bài đọc II). Vì khi bước đi trong ánh sáng này chúng ta sẽ được diễm phúc đón nhận Đấng Thiên Sai đến hạ sinh trong cung lòng chúng ta một lần nữa, để khi Mùa Giáng Sinh đến chúng ta sẽ vui mừng vì có “Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng ta”. Emmanuel! Noel! Noel!